

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 56

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 13 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 3736/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a exposicions d'artistes illencs al Museu de Menorca.	866
2) RGE núm. 3737/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a auxiliars de conversa.	870
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Sra. Presidenta, Antònia Vallès substitueix Fernando Rubio.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

Passam a l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 3736 i 3737/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 3736/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a exposicions d'artistes illencs al Museu de Menorca.

En primer lloc passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3736/13 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a exposicions d'artistes illencs al Museu de Menorca.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. He de confessar que aquesta proposició no de llei neix d'una frustració. Fa aproximadament un any, el Grup Popular va registrar una iniciativa que instava el Govern de les Illes Balears a impulsar una programació conjunta amb el Consell Insular de Menorca d'exposicions temporals i artístiques d'autors illencs, en el marc del Museu de Menorca.

Aquesta qui els parla, havia de fixar la posició del Grup Socialista davant la iniciativa, posició que no podia ser més favorable perquè compartíem tots els seus arguments i d'aquí ve la frustració que he citat al principi. El Grup Popular va decidir retirar la proposta quan teníem decidit votar a favor. Considerar amb mi que açò no és freqüent en aquesta legislatura a les comissions i al plenari, per tant, va ser una llàstima no poder aprovar per consens una proposició no de llei. És per aquest motiu, perquè la proposta em semblava molt adequada, que immediatament van registrar una signada per nosaltres en el mateix sentit.

Ja m'han sentit dir els diputats i diputades d'aquesta comissió en nombroses ocasions, que un museu és més que el que diu la definició de l'ICOM, és més que una institució pública o privada, permanent, amb o sense finalitat de lucre, al servei d'una societat i en el seu desenvolupament, obert a públic, que adquireix, conserva, investiga, comunica i exposa amb propòsit d'estudi l'educació i el gaudi de col·leccions d'art, científiques, tècniques, etc., amb valor cultural. Aquesta definició que és totalment certa, perquè sense les col·leccions un museu no existiria, no és completa. Actualment la funció, la missió dels museus es refereix a alguna cosa més que la conservació, estudi i exhibició de les seves col·leccions i es dirigeix més al foment, a la divulgació i a la dinamització de la

cultura, així com també a la investigació i a les activitats educatives.

És per açò que al marge de la missió que cadascuna d'aquestes institucions puguin tenir i quedi definida per les seves col·leccions permanents, també es fa necessari, si no es vol que quedin com a institucions antigues, freqüentades únicament per quatre erudits, que es facin activitats complementàries que donin rendibilitat social a la seva existència, posant a disposició de la societat que els envolta tot el seu potencial cultural. I què significa per a un museu ser rendible? Idò significa arribar al seu públic i ampliar també el seu espectre, l'espectre del públic, per aconseguir més visitants, per poder comunicar allò que es vol comunicar.

Açò ho podem fer possible de diverses formes. Una seria a partir d'una diversificació temàtica, cosa que es pot fer amb aquelles parts de les seves pròpies col·leccions que no casen amb el discurs de les sales d'exposició permanent, com també i amb la finalitat de captar nou públic, oferint nous estímuls al públic habitual o fins i tot estudiar la manera de captar aquell que no és un públic de museus, oferint també una programació diversificada i adaptada a l'entorn en què està inserit.

A açò hem referia quan a l'exposició de motius de la proposició no de llei, es diu que els museus han de ser institucions vives, amb una important funció social i dinamitzadora del seu entorn. I açò havia estat així els darrers anys. Els museus i les exposicions han estat els darrers anys institucions de notable èxit a tot el món, també a Espanya, però no ha estat així aquí, a les Illes Balears, allà on els nostres museus es consumeixen oblidats de tots, de les institucions que els gestionen i també del que hauria de ser el seu públic.

Moltes vegades ens hem queixat aquí de la situació dels museus de titularitat estatal i gestió de la comunitat autònoma, en les quals no s'ha invertit allò que és necessari, ni tan sols per cobrir la que n'és la principal missió, que és conservar els seus fons. Em diran que no és la millor època possible, però jo noestic parlant de doblers, és més, nosaltres el que venim proposar és l'opció més barata, en aquest cas per al Museu de Menorca, la mateixa que l'any passat va proposar el Sr. Monerris. I parlam del Museu de Menorca, perquè els altres de titularitat estatal de Mallorca i d'Eivissa estan tancats o semi-tancats, mentre que el Museu de Menorca, malgrat les precàries condicions de personal i d'instruments de conservació preventiva, obre cada dia. Una opció -com dic- que casa amb una època d'austeritat i també la funció social que ha de tenir un museu en el seu entorn i que és obrir les portes a exposicions temporals d'artistes illencs.

I per què involucram la comunitat autònoma i el Consell Insular de Menorca? Faré un poquet d'història. El Museu de Menorca, que ens ocupa avui en aquesta proposició no de llei, té com a missió explicar la història i l'arqueologia de l'illa. Les seves col·leccions han passat des de finals del segle XIX per vicissituds diverses i han estat gestionades també per unes o altres institucions i administracions; però ara únicament ens interessa saber que és un dels museus de titularitat estatal de les illes i que l'any 2011 aquest parlament va promulgar una llei, per unanimitat de tots els grups polítics de la cambra, perquè la comunitat cedís o encomanés la seva gestió al Consell Insular de Menorca, com a pla pilot que després es pogués fer extensible a les altres illes i als seus museus. Juntament també es va fer amb la Biblioteca Pública i l'Arxiu Històric, una gestió que podem dir per tant, que és compartida actualment perquè ambdues administracions tenen alguna competència.

És per aquest motiu que la proposta insta el Govern a impulsar una programació conjunta amb el Consell Insular de Menorca d'exposicions culturals i artístiques d'autors illencs, tal com apareixia a la proposició del Sr. Monerris l'any passat, a la qual nosaltres li hem afegit també un altre punt, per incloure altres activitats culturals: conferències, presentacions de llibres, etc., per les raons que ja hem exposat al principi d'aquesta intervenció.

Em diran que en els museus sempre s'han fet aquests tipus d'activitats i tindran raó, però també és cert que a unes temporades més que unes altres, i justament quan es va presentar aquesta proposició no de llei el mes d'abril de l'any passat, el museu va tenir una situació no massa prolífica en aquest sentit. Durant les legislatures del 2004-2007 i 2007-2011, per no anar més enfora, s'havia fet una programació d'exposicions temporals que combinaven diverses temàtiques històriques que donaven a conèixer les noves adquisicions del museu, o peces que no s'exhibien a l'exposició permanent, com també artístiques, que combinaven autors o creadors locals i forans. Açò va quedar truncat a mitjans del 2011 de manera molt sobtada i el 2013 pensàvem que era bo de recuperar-les.

Tenim un altre argument de pes per fer aquesta demanda, que és la incomoditat que estan expressant els artistes plàstics de Menorca, per no poder disposar d'espais públics per mostrar les seves obres. No podem oblidar que altres institucions com l'Obra Social de Sa Nostra, que també complia el seu paper, fonamentalment en els Premis Sant Antoni, ha desaparegut i les galeries mantenen una activitat mínima, perquè algunes han hagut de tancar l'hivern, perquè no podien pagar ni les despeses fixes, perquè al descens de la capacitat econòmica dels col·leccionistes i consumidors d'art s'hi ha afegit la pujada de l'IVA. Açò va que s'organitzin exposicions ara a cases particulars i també a bars i restaurants, cosa molt lloable, però que mai no podran substituir les condicions de seguretat, il·luminació i confort per a la contemplació..., climatització tal vegada sí que ho compleixin en el nostre cas, que tenen els museus.

En resum, aquesta proposta pretén omplir de contingut i activitat el Museu de Menorca amb activitats que no són massa cares, que són assumibles, per atreure un públic més ample i nombrós, perquè així compleixi la tasca que té encomanada socialment i també perquè els artistes illencs, també els menorquins, trobin un lloc on poder mostrar les seves creacions

que no sigui participant en una col·lectiva cada tres anys. I per altra banda, fomentar també l'intercanvi entre les illes. En el benentès que no pretenem de cap manera fer localisme, no és d'açò del que es tracta, sinó d'oferir una plataforma d'expressió i divulgació artística per als nostres creadors en aquesta època de vaques magres.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. El nostre grup parlamentari donarà suport a la proposició no de llei i ho explicaré d'una forma molt breu perquè coincidim amb els arguments.

Primer l'encomana de gestió a què vostè ha fet referència, és de titularitat estatal, però està transferit al Govern de les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears encomana la gestió i fa que el Govern també tenguí una certa responsabilitat en aquest tema i, per tant, que els dos protagonistes, el Govern i el consell insular elaborin una programació conjunta i des d'una situació d'igualtat en relació al Museu de Menorca ens sembla adequada.

Després coincidim amb vostès que els museus han de canviar. Els museus ja no tenen aquesta funció contemplativa que podien tenir en el segle XIX, no poden ser institucions passives, han de ser institucions actives, no han d'esperar que entrin les persones, sinó que han de tenir una actitud de cercar i per anar a cercar ciutadans que puguin visitar els museus, han de ser atractius, i una part de l'atracció és que responguin a demandes que en aquest moment té la ciutadania. Un museu actiu que generi activitat exterior, que sigui un subjecte, un protagonista de la comunitat del seu voltant i a més que sigui atractiu a la realitat canviant.

També pensam que aquests museus en general, i aquesta proposició no de llei va en aquest sentit, també han de ser generadors de coneixement, vull dir que ha de ser un espai allà on se pugui investigar, on les persones puguin investigar, se puguin documentar perquè tenen realment espais importants. També pensam que ha de complir aquesta funció pública que s'encomana als museus, cada vegada més difícil, perquè cada vegada és més costosa i és la conservació del patrimoni cultural que de li ha encomanat.

Davant tot això podem tenir un museu passiu, que nosaltres no entenem, cada vegada pareixen més mausoleus si realment no s'activa aquesta activitat cultural; insistesc, no tenen aquesta funció contemplativa, està superada la funció contemplativa que podien tenir els museus de mitjans segle XX i, a més, no és un espai allà on es vagi a mirar la història passada, pensam que els museus també han d'incloure aquesta històrica contemporània, aquesta història que els ha tocat viure.

Per tant, pensam que la proposta que vostè fa perquè aquest museu sigui un espai per a noves creacions, que sigui un espai que tenguí relació amb les demandes dels ciutadans, amb tot un seguit d'activitats que vostè no concreta, però ha posat exemples, perquè dóna l'autonomia i reconeix la capacitat que ha de tenir el Govern i el consell de fer-lo. Vostè ha posat exemples, com és el manteniment del patrimoni propi que té, exposicions contemporànies que no siguin d'una forma periòdica cada dos o tres anys, sinó que siguin d'una forma molt més ràpida; activitats culturals, és a dir, activitats educatives i de vegades no totes dins els museus, a fora també, en nom del museu, pareix que és adequada.

A més a més, vostè ha donat un element també que jo crec que és un argument, que l'espai públic en temps de crisi s'ha d'obrir més, ha de ser encara molt més agosarat, ha de ser molt més flexible sobretot en temes de creació cultural que cada vegada tenen més dificultat d'exposar o cada vegada tenen més dificultats per poder posar espais d'encontre. Per tant, aquests espais públics, aquests espais que són de tots crec que han de ser molt més flexibles en aquests moments de dificultats econòmiques.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que compartim tots en bona part l'argumentació que han fet les dues portaveus que m'han precedit. Per una banda estam d'acord que els museus han de ser institucions vives, no han de ser museus passius, no han de ser museus morts, no s'han convertir només en un simple magatzem de peces del nostre patrimoni i, per tant, han de tenir aquesta important funció social i dinamitzadora de la nostra cultura. Per tant, estam totalment d'acord amb aquest argument. Estam d'acord també en què els museus, a banda de les seves col·leccions permanents, també han d'organitzar activitats complementàries, ja sigui per reforçar la temàtica pròpia del museu o per promocionar altres vessants culturals. Per tant, estam d'acord amb l'argumentació central.

El Museu de Menorca en aquests moments ocupa uns 5.000 metres quadrats, dels quals aproximadament la meitat són espais públics, sales d'exposició permanents, sales d'exposició temporals, sales d'actes, etc., i l'altra meitat són els serveis interns com: biblioteca, tallers, magatzems, espais de treball científic, s'hi està fent treball científic, despatxos administratius, etc.

El Museu de Menorca és bàsicament un museu d'història, de la història de Menorca. En el primer pis per exemple hi ha la prehistòria i la història antiga i en el segon pis des de l'edat mitjana aproximadament fins el segle XX. El Museu de Menorca l'any 75 es va integrar dins la xarxa del Patronat Nacional de Museus i l'any 1984 va passar la seva gestió a mans de la comunitat autònoma. I com molt bé deia la Sra. Rita, fins a la Llei 3/2011, de 25 de març, no van passar les

competències d'aquest museu al Consell Insular de Menorca, competències que es van fer efectives a partir de dia 1 de setembre de 2011.

Per tant, jo crec que hem de partir d'aquesta base, és a dir, a partir de dia 1 de setembre de 2011 va començar la gestió per part del Consell Insular de Menorca i aproximadament fa un any, la Sra. Maruja Baíllo, consellera de Patrimoni i Educació del Consell de Menorca es va posar en contacte amb el director general de Cultura i va oferir les instal·lacions del Museu de Menorca, les va posar a disposició del Govern, perquè també hi poguessin organitzar exposicions temporals. També des del consell insular i amb el Govern balear, s'han iniciat els tràmits per signar un protocol general de col·laboració entre la conselleria i el Consell Insular de Menorca, precisament per fer intercanvi d'exposicions d'artistes de les Illes Balears.

Però a més, independentment que es puguin formalitzar aquests protocols, independentment que es puguin conveniar determinades exposicions, independentment de tot açò, la intenció sempre del Govern balear sempre ha estat de col·laborar en l'organització d'exposicions i en l'intercanvi d'exposicions temporals d'artistes illencs en el Museu de Menorca. I tan sols posaré alguns exemples. De dia 5 de juliol a dia 18 d'octubre de 2013 va estar oberta l'exposició titulada Sediments, una visió retrospectiva de la trajectòria artística creativa i vital de cinc artistes de les Illes Balears. Es va exposar una selecció de les obres de les artistes Pep Cañellas, Gerard Matas, Àngel San Martín, Vicenç Torres i Joan Ramon Bonet. Exposició que es va fer, ja dic, de juliol a octubre de 2013.

Una altra exposició que també es va fer, no permanent, va ser la titulada Art emergent a les Illes Balears IV. Aquesta va romandre oberta de dia 24 d'octubre fins a dia 6 de gener de 2014. Una exposició que ve a ser una radiografia de la plàstica contemporània més innovadora. De fet, aquesta exposició Art emergent a les Illes Balears, en la seva quarta edició, es va començar l'any 2002 i va continuar els anys 2003 i 2004, curiosament durant el pacte de progrés aquesta exposició no es va fer i ara recuperam des del Govern del Partit Popular aquesta quarta edició i aquí van participar artistes com Joana Adrover, Paz Alcover, Joan Cabrer, Julia García, Lourdes Viver, Miquel Mesquida, etc.

A part d'aquestes exposicions, n'hi ha d'altres previstes per als anys 2014 i 2015. De fet, està prevista una exposició antològica del pintor Francesc Calbet, amb la idea que es pugui inaugurar també en el Museu de Menorca entre finals de juny i principis d'agost. Una exposició que es realitza 10 anys després de la mort d'aquest pintor. L'organitza la seva família, amb l'objectiu de revisar la seva obra i a través d'un catàleg fer un estudi profund de la seva obra i donar-li a aquest pintor un lloc dins el món artístic i contemporani de Menorca.

Una altra exposició que també es preveu que es faci el setembre i l'octubre de 2014 és una de l'artista Hans Hartung i la seva dona Anna-Eva Bergman, un artista importantíssim. Aquest artista curiosament va morir l'any 1989, però va arribar a Menorca l'any 1932, fugia de l'Alemanya nazi, perquè es veu que la seva pintura era considerada una pintura degenerada i va haver de fugir del món nazi i va recalcar a Menorca un seguit d'anys. De fet, a Menorca va comprar una casa i va pintar 29 obres de l'estil *tachisme*, un estil abstracte francès, nascut com a reacció al cubisme. Hans Hartung precisament és un dels pintors més coneguts de l'Escola de París i va ser un dels grans difusors d'aquest moviment pictòric, i a més va tenir molt d'èxit als Estats Units. Per tant ara es presentarà, en col·laboració amb l'Institut d'Estudis Balearics, aquest projecte d'exposició.

Per últim, també una altra exposició que està prevista és una exposició de l'Institut Joan Ramis i Ramis a finals ja de 2014 i principis... o fins a finals de maig de 2015, amb la idea d'exposar material didàctic i bibliogràfic antic. Allà també, que deia la Sra. Rita d'organitzar conferències i tal, allà es faran també, al Museu de Menorca, les jornades d'instituts històrics.

Per tant, en definitiva, aquests són alguns exemples de coses que ja s'han fet, coses que està previst que es facin en col·laboració amb el consell insulars, en col·laboració amb altres entitats, en col·laboració amb el Govern, i que són activitats que es fan dins l'àmbit del Museu de Menorca.

Per tant entenem, per tant, que els dos punts que ens proposa la Sra. Rita ja s'estan duent a terme: s'estan promocionant els artistes illencs, s'estan movent activitats culturals en el Museu de Menorca, s'estan fent les passes oportunes també per signar un protocol de col·laboració entre el Govern i el Consell de Menorca per poder realitzar exposicions i intercanvis d'exposicions d'artistes illencs, i per tant consideram que la proposta o bé arriba tard -és cert també que fa mesos que se va presentar-, però en aquests moments no té sentit aprovar-la, ja que des del Govern i des del Consell Insular de Menorca s'estan fent totes aquestes coses que a la proposta se'ns demanen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Camps. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Agraïm la disposició a aprovar favorablement aquesta proposició no de llei del Grup MÉS. No sabem finalment el Grup Popular si l'aprovarà o no, no ha dit..., no ho ha manifestat. Ha dit que no?

(Se sent de fons la veu del Sr. Camps i Casanovas de manera inintel·ligible)

Idò jo li demanaria que s'ho replantegés, aquesta negativa, perquè crec que no està de més aprovar-la.

Efectivament nosaltres la vam presentar el mes d'abril, quan la situació era bastant penosa, del museu. Jo ara li faré un relat de les últimes legislatures. De 2004 a 2007 es van fer set exposicions; de 2007 a 2011, 39; i ara, des de 2011 fins ara, 6. Açò és el panorama del museu aquests darrers anys. Crec que tant la proposta del Sr. Monerris com la posterior sol·licitud de documentació per saber aquestes dades que vaig fer jo mateixa, idò han fet canviar un poc la trajectòria a què estava abocat aquest museu, i ara sembla que hi haurà més moviment, pel que ha dit vostè i per una sèrie d'efemèrides, que evidentment es faran aquest any. Una d'elles vostè l'ha citada, que és el 150 aniversari de l'Institut de Maó, per açò es fa aquesta exposició, com es va fer també la de na Maria Lluïsa Serra el 2011, no fa gaire.

Però, bé, la diferència és d'una legislatura en què s'inaugurava una mitjana de vuit exposicions anuals -sembla molt per a un museu, però no, quan és una població petita i que s'ha d'anar variant, perquè si no prest la vista ja el públic que l'ha de veure-, a aquesta legislatura, en què s'han fet sis exposicions, i segons el que ha contat vostè acabarà tal vegada amb deu a final de legislatura, deu o onze, onze exposicions màximes, i totes concentrades ara.

Quant a artistes illencs, que és el que li comentava, vostè me n'ha dit uns quants; evidentment Hans Hartung es pot considerar un artista illenc perquè va residir a l'illa i va donar lloc a un moviment abstracte que en aquell moment no es coneixia; ja ha fet diverses exposicions d'aquest tipus, ja en va fer una a Sa Nostra també de Hans Hartung i la seva dona no fa gaire anys, però fins i tot en l'època de la directora Maria Lluïsa Serra ja se'n va fer una, de Hans Hartung, vull dir que ja en els anys seixanta s'ha reconegut aquest artista, i bé, ens alegrem que es torni a fer, no passa res, és interessant igual.

Però quant a artistes de Menorca li diré que en aquestes exposicions que vostè comenta com d'art emergent, que són col·lectives i itinerants, que consideram que està molt bé que es facin perquè així es coneixen els artistes d'illa en illa, no és cert que no es fes la passada legislatura; el que passa és que va canviar de nom i era Praxis, era de nom Praxis; era el mateix, eren artistes emergents, exactament igual, i joves. Però en aquesta legislatura de les que van dur només una artista de Menorca hi ha hagut, en totes les que després el Govern balear ha passat, que açò contrasta amb la passada legislatura, on es va donar també -i l'anterior-, es van fer reconeixements explícits i van augmentar moltíssim les visites, com són artistes com Vives Campomar, important, tot sol d'ell; o Matías Quetglas, o Hernández Mora, o Juan Gomila Beleta, o els gravats de Taller Xalubínia. Bé, tot açò que donava a conèixer o donava importància als artistes propis de l'illa de Menorca, cosa que ara ha desaparegut. I el que jo li dic de la situació aquesta d'anar exposant a cases particulars, és que és real, és que està passant, o en bars; està passant açò, quan tenim un edifici, tenim una institució que podria donar la importància que tenen aquests artistes i també donar-los a conèixer a les altres illes amb exposicions itinerants.

El consell insular ha fet exposicions d'artistes de Menorca aquesta legislatura; bé, un parell, tampoc no s'ha matat, però bé, 50 artistes de Menorca, que es va fer en Es Roser, però sempre en locals o en sales d'exposició municipals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha esgotat el seu temps, hauria d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...però açò... O la darrera que va fer també en el Claustre del Carme del pare de la consellera actual, per exemple, el pintor Camps. Vull dir que se n'ha fet alguna.

Però jo el que reivindicava amb aquesta proposició no de llei era donar la importància que ha de tenir un museu com a dinamitzador dels creadors, dels creadors també de Menorca i de les Illes Balears, i poder fer aquests actes, que fos no un lloc que avui en dia es pot visitar, es pot freqüentar, han baixat molt les visites al museu aquesta darrera legislatura, i per poder-li..., per dinamitzar un poc la institució i també els artistes locals.

Jo demanaria que s'ho repensessin, que votessin a favor, perquè seria una manera també de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi ja, Sra. Rita, que ja ha passat molt del temps.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...poder treure conjuntament una proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam, idò, a la votació de la Proposició no de llei 3736/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 8 vots en contra.

Cap abstenció.

En conseqüència queda aprovada..., perdó, rebutjada la Proposició no de llei 3736/13.

2) Proposició no de llei RGE núm. 3737/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a auxiliars de conversa.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 3737/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a auxiliars de conversa.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta proposició no de llei es va registrar també l'abril de 2013, i no obstant açò encara conserva part de la seva vigència, o almanco en dos dels punts; en els altres dos, ja no, però els ha vingut just per uns dies.

Observaran que malgrat que el títol fa referència als auxiliars de conversa, tal com es desprèn de l'exposició de motius i de la proposta, aquesta és en relació amb els centres que es van acollir al Pla pilot plurilingüe l'any 2012, centres amb els quals la conselleria va adquirir una sèrie de compromisos que després no va complir. Amb els auxiliars que fa referència a l'aplicació del TIL, en canvi -ja n'hem fet al·lusions altres vegades, tant a la comissió com també en el plenari-, pens que ho haurém de fer en altres ocasions, perquè els auxiliars de conversa, que com saben tots vostès són persones natives dins les aules on s'imparteixen matèries en llengües estrangeres, són una peça fonamental per potenciar la competència comunicativa, que és l'objectiu de tothom. Avui no farem referència només als del TIL sinó a aquests del pla pilot, com dic.

Aquestes figures ja fa anys que es troben establertes al nostre país dins els plans de cooperació estatals, i en el cas de la nostra comunitat autònoma també formaven part fonamental dels programes de les seccions europees i del pla de la tercera llengua de la legislatura passada. Quant al Pla pilot plurilingüe que avui ens ocupa, va ser regulat per una resolució del conseller Bosch de dia 4 de maig del 2012, que oferia de manera voluntària per a aquells centres que s'hi volien acollir per al curs 2012-2013; era, per dir-ho d'alguna manera, un avançament del que havia de ser el tractament integrat de llengües, amb la diferència que era voluntari, no havia de vigir per a tots els centres a la vegada i es preveia una avaluació anual que després no tenim constància que s'hagi produït, per cert.

Aquest pla tenia una durada mínima de tres cursos escolars, és a dir, va començar el curs 2012-2013 i acabarà al final del curs 2014-2015. Estava adreçat a 50 centres sostinguts amb fons públics, i tant el Govern com els centres adquirien una sèrie de compromisos. Evidentment l'escepticisme dels centres es va fer patent el mes d'agost, quan únicament es van cobrir la meitat de les places ofertes. Però aquells que s'hi van acollir prest es van veure decebuts, perquè mentre el centre havia de complir amb allò a què s'havia compromès la conselleria no ho feia.

Sis escoles de Menorca, quatre públiques i dues concertades, que s'havien acollit a la convocatòria van publicar una carta el mes de març de 2013, signada pels respectius consells escolars, que denunciava aquesta situació. Deien concretament que un dels motius pels quals molts dels centres havien decidit passar de tenir el programa de seccions europees a adherir-se al Pla pilot d'educació plurilingüe va ser per poder tenir un auxiliar de conversa, ja que únicament en aquest cas la conselleria assegurava poder-lo tenir. Però la realitat havia estat que les escoles havien d'avançar -o va ser-, que les escoles havien d'avançar la compensació econòmica dels auxiliars, 700 euros

al mes, en un moment en què les dotacions econòmiques de la conselleria per a les petites despeses, les beques, el programa de reutilització de llibres de text, etc., no s'estaven pagant. És a dir, que funcionaven absolutament ofegades en aquest sentit, i a més els 1.000 euros per escola que els corresponia per a la compra de material didàctic en la tercera llengua no havia arribat; és més, no s'ha pagat fins ara, amb més d'un any de retard, i després el Grup Popular ens retreu a vegades retards de tres mesos; idò en aquest cas han estat quinze mesos, i avui mateix han cobrat la part relativa al material didàctic del present curs i del curs passat. A vegades aquestes proposicions no de llei fan meravelles abans d'haver-se ni tan sols discutit.

Però no obstant açò la conselleria continua sense complir els seus compromisos. Les escoles, que de cap manera no podien avançar el sou dels auxiliars del conversa, es van veure abocades -i el mateix ha passat aquest curs- a compartir l'auxiliar de dues en dues escoles. Així ens trobam que si s'havia de disposar d'un auxiliar 12 hores setmanals només ho han pogut fer durant 6 hores.

No vull finalitzar sense fer referència a la proposició no de llei que va presentar el Grup Popular el mes de setembre i que van aprovar tots els grups, i que instava el Govern a ampliar el nombre d'aquestes figures. No obstant això, la redacció del text aprovat va ser absolutament genèrica, perquè instava el Govern a l'ampliació, simplement, del programa, perquè tot l'alumnat que cursi assignatures en una tercera llengua pugui tenir accés durant el curs 2013-2014, sense concretar res més; i un segon que instava el Govern a sufragar les despeses que els auxiliars de conversa suposin per als centres docents, un punt en què coincidiran amb jo que és de *Perogrullo*, perquè només faltaria que els mestres o els pares ho haguessin de pagar, i no la conselleria. La portaveu del Grup Popular no va voler concretar més tot al·legant que era una despesa que venia del ministeri.

Posteriorment, el dia 12 de desembre de 2013, va sortir publicada la resolució de la consellera que determinava els crèdits pressupostaris màxims que s'havien de destinar a les ajudes per dotar d'auxiliars de conversa els centres educatius de la CAIB per al curs 2013-2014, d'acord amb les beques de col·laboració entre la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats i el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports. Segons es desprèn de la resolució, el ministeri ha ofert 24 places i la comunitat autònoma, si no ho he entès malament, es veurà obligada a fer una provisió addicional d'un màxim de 156 auxiliars de conversa per poder atendre les necessitats derivades de la continuïtat del Pla pilot plurilingüe i de l'aplicació del decret TIL, amb una previsió pressupostària de 873.600 euros.

A hores d'ara no sabem encara, ja entrat el segon trimestre del curs, quants d'auxiliars s'han contractat, si no és que figuri en l'argumentari que la conselleria ha remès al Grup Parlamentari Popular i es pugui informar ara a tots.

El que sí sabem és què ha passat durant aquests darrers anys. El curs 2011-2012, aquell en què el nou govern es va trobar dissenyat el curs, hi havia 110 auxiliars amb una previsió pressupostària de 616.000 euros. El curs 2012-2013 es van quedar amb 40 auxiliars, de 110 a 40 per a totes les Illes, i amb una previsió pressupostària de 224.000 euros, una reducció del 63%.

En conclusió, aquesta diputada podria haver decidit retirar la proposició no de llei atès que avui mateix s'ha pagat una part del que es devia, i s'han pagat els doblers avançats el curs 2012-2013 pels centres pilots per a la contractació d'aquests auxiliars, i també els doblers per a la compra del material didàctic en llengua estrangera, però el que farem serà retirar els punts 2 i 4 i mantenir aquesta proposició no de llei amb els punts 1 i 3. El primer insta que el Govern compleixi els seus compromisos amb els centres docents per a l'aplicació del Pla pilot plurilingüe, i el tercer insta el Govern a fer-se càrrec del cost dels auxiliars de conversa per al curs 2013-2014 sense obligar els centres a avançar uns doblers dels quals no disposen.

Esperam, per tant, el vot favorable de tots els grups representats en aquesta comissió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes. El nostre grup parlamentari donarà suport als dos punts, i ens sembla prudent la retirada dels altres dos punts que ha fet la ponent del Grup Socialista.

Vostè va registrar aquesta proposició no de llei el 10 del 4 de 2013. Des del registre d'aquesta proposició no de llei en el sistema educatiu han passat moltes coses, i avui parlam també d'un tema cabdal en el sistema educatiu, que és l'anglès, però avui discutirem o farem propostes en aquest parlament de la gestió d'un programa que introduïa l'anglès a l'escola que no ha generat conflicte, com no varen generar conflicte les seccions europees. No ha estat el model del TIL, que ha imposat a la comunitat educativa l'anglès sense discutir-ho a les escoles, amb una crispació, una imposició que es va manifestar amb més de 100.000 persones al carrer, quinze dies de vaga convocada per tots els sindicats representatius de la comunitat educativa, el suport de la major part de les entitats representatives de pares i mares; una imposició d'un calendari per a l'any 2013-2014 en contra d'una sentència del Tribunal Superior, que deia que el TIL no es podia aplicar si no es negociava l'aplicació del calendari; una imposició d'una fórmula d'aprendre anglès en contra de criteris pedagògics que ha expressat de forma molt clara la Universitat.

Això el que ha fet ha estat crispar la comunitat educativa, un enfrontament amb la Conselleria d'Educació que des de l'autoritat i des de la força que té des de l'administració obre expedients, expedients que sempre s'han obert als funcionaris, com no podia ser d'una altra manera, per incompliment d'horari, per falsificació de baixes, però no perquè un director voti a un consell escolar amb el criteri tècnic que consideri que ha votar; o no perquè un director sancioni una alumna que incompleix el reglament amb la filmació dels seus professors i dels seus companys.

Estam davant una proposta que l'únic que vol recordar al Govern és que compleixi els compromisos que va assumir. Que no discutim l'anglès. Jo crec que és important, perquè en el debat fins ara el Partit Popular ens deia que nosaltres, l'oposició, no volíem que els nins aprenguessin anglès. Idò escoltin, hi ha instruments a la nostra comunitat autònoma que han estat per introduir l'anglès a les escoles que no han generat cap crispació, ni a l'oposició ni a la comunitat educativa, que és el més important. Perquè efectivament aquest pla pilot plurilingüe responia a allò que sempre ha demanat la comunitat educativa, i en aquest cas també l'oposició: la voluntarietat, aquesta voluntarietat que estigués reforçada o amb el suport del consell escolar, una regularitat clarament marcada, amb recursos, com eren les seccions europees o com és això, respectant l'autonomia del centre, i segur que si aquest pla pilot hagués avançat amb recursos i no hagués tengut problemes cada vegada hagués estat més present, que aquest pla pilot estigués present a les escoles amb l'acceptació de tots els membres del consell escolar, i els nostres alumnes cada vegada tendrien més aquesta presència de l'anglès. Per tant, crec que queda molt clar amb aquesta proposició no de llei que no és un problema que no vulguem anglès a les escoles, sinó de com es fan les coses quan s'introdueix.

Avui simplement el que deim és que el Govern, recordar, el Parlament recordi al Govern que compleixi els compromisos que va assumir a l'hora de posar aquest pla pilot, no?, és el primer punt que vostè diu; i el quart que té..., el tercer que té també sentit és que no es faci càrrec dels cost dels auxiliars de conversa per al curs 2013-2014, ara no sé si és possible, però podríem fer del 2013-2014 i la resta de cursos perquè encara hi haurà un curs escolar que serà el 2014-2015 que l'iniciarà aquest govern, sense que els centres ho hagin d'avançar.

Fixi'ns que en això no discutim l'anglès, discutim millores de gestió d'un programa que introdueix l'anglès a les escoles que és el que s'hauria de fer en una situació de normalitat i no d'imposició.

Per tant, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquests dos punts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Si m'ho permeten, em centraré en el Programa d'auxiliars de conversa i en el Pla pilot d'educació plurilingüe perquè crec que el Decret de tractament de llengües, ja aquest dimarts hi va haver una interpel·lació a la consellera i supòs que d'aquí quinze dies hi haurà una moció i ja tendrem temps per debatre el Decret de tractament de llengües, crec que les coses s'han de debatre per separat, no mesclar i fer un *totum revolutum*.

D'acord amb el Pla pilot, l'educació a les Illes Balears ha d'afrontar la realitat social en un context de globalització i de mobilitat laboral i professional que ens situa en un espai internacional plurilingüe. Per aquest motiu, el Govern de les Illes Balears es va proposar posar en marxa un pla pilot que afavorís l'harmonia de l'ensenyament de les llengües oficials i d'una llengua estrangera. En aquest cas, el pla pilot va preveure que l'anglès fos la llengua de comunicació internacional.

Un dels objectius que s'ha marcat dins la Unió Europea per a l'any 2020 és millorar la competència comunicativa en llengua estrangera. Aquest objectiu es concreta a la conclusió del Consell d'Europa del 12 de maig del 2009 sobre un marc estratègic per a la cooperació europea dins l'àmbit de l'educació i de la formació.

Aquesta organització recomana als estats membres impulsar accions que possibilitin al seus ciutadans comunicar-se almanco amb dues llengües a més de la llengua materna, fomentant l'ensenyament de llengües a tots els nivells educatius i oferint als immigrants l'oportunitat d'aprendre les llengües del país d'acollida.

D'aquí es deriva la necessitat que la nostra comunitat posàs en marxa en el seu temps, mentre es preparava el Decret de tractament de llengües, una sèrie d'actuacions com per exemple aquest Pla pilot plurilingüe que ens va conduir o ens condueix a aconseguir l'objectiu mencionat.

En aquest sentit, estudis a altres comunitats i a altres països europeus sobre experiències plurilingües han demostrat que accions, com per exemple el Pla pilot d'educació plurilingüe el qual integra a l'educació les llengües de la comunitat i a més l'anglès per a l'ensenyament de continguts no lingüístics, tenen una gran influència, no tan sols en el desenvolupament en la competència en llengües, sinó també a aconseguir les aptituds lingüístiques positives de respecte a totes les llengües i cultures i l'assimilació de continguts d'altres àrees o matèries impartides en llengua estrangera. Això és el Decret de tractament de llengües, és a dir, primer es varen començar seccions europees, pla pilot i després ja ha desembocat en el Decret de tractament de llengües.

La implementació d'aquest pla pilot es va posar en marxa en el curs escolar 2012-2013, hi participaren 39 centres educatius, no la meitat dels quals s'havien ofert, sinó 39 centres educatius. Un dels compromisos de la conselleria per a aquests centres és una aportació extraordinària de 1.000 euros per als centres de Primària i 1.500 per als centres de Secundària.

Des del Servei d'Ensenyament de Llengües Estrangeres i Programes d'Exterior s'ha duit a terme, primer, la resolució de dia 12 de novembre de 2013 i s'ha generat l'ordre de pagament corresponent als centres públics del pla pilot per un import de 22.500 euros, que avui, hem dit, que ja s'havia fet efectiu, però aquest ordre de pagament ja hi era des del 12 de novembre del 2013. Després hi va haver també una altra resolució de dia 3 de desembre del 2013 que va generar l'ordre de pagament corresponent als centres concertats del pla pilot per un import de 23.000 euros. Per tant, crec que s'hi han destinat bastants diners a aquest projecte o a aquest pla de suport o aquest pla d'educació plurilingüe.

Estam d'acord amb vostè, Sra. Rita, evidentment, amb la retirada del punt 1 i del punt 4.

Per altre lloc, quant al Programa d'auxiliars de conversa, aquest programa es fonamenta en acords de cooperació internacional. El Ministeri d'Educació s'encarrega de la selecció de becaris a través d'una convocatòria estatal i acords bilaterals amb diferents països per tal de promocionar o proporcionar assistents nadius als centres educatius de tot el territori espanyol, per afavorir l'aprenentatge de la llengua estrangera, impulsar els programes amb metodologia AICLE, que els record que aquesta metodologia és utilitzada en el Decret de tractament de llengües. Per tant, n'hem parlat, no és que s'hagi imposat de manera ràpida, sinó que és d'una manera progressiva.

Hi ha una quota d'auxiliars finançada pel ministeri i una quota complementària finançada per la comunitat autònoma, com bé ha dit la diputada del Grup Parlamentari Socialista. Ja que el nombre d'auxiliars del ministeri és insuficient per cobrir les necessitats del nostres centres educatius, evidentment la Conselleria d'Educació l'ha augmentat.

Per al curs 2013-2014 s'ha incrementat considerablement la quota d'auxiliars adscrits als centres educatius de la comunitat autònoma de les Illes Balears triplicant el nombre de becaris, tal com es va demanar aquí al Parlament de les Illes Balears.

Així doncs, la despesa màxima prevista per aquest curs per als ajuts és de 873.600 euros, com bé ha dit la Sra. Diputada, Sra. Rita, des de l'1 d'octubre del 2013 al 31 de maig de 2014, de conformitat amb la següent distribució: 327.600 euros corresponen als ajuts dels auxiliars de conversa dels mesos d'octubre a desembre del 2013 i 546.000 euros corresponents a les ajudes dels auxiliars de conversa dels mesos de gener a maig del 2014, les dues a càrrec de la partida pressupostària, bé la primera, a càrrec de la partida pressupostària dels pressuposts de la nostra comunitat autònoma de l'any 2013, i la segona a càrrec de la partida pressupostària del pressupost de l'any 2014.

A més, la comunitat es va comprometre a la subscripció d'una pòlissa d'assegurança que garanteix la cobertura sanitària per un import de 40.000 euros.

Pel que fa al sistema de pagament de l'ajuda mensual als auxiliars, tal i com s'ha fet en els últims anys, es du a terme a través dels centres educatius d'acollida, això ha passat ja des dels darrers anys, tant quan governaven vostès, com quan governàvem nosaltres. Els record que precisament la baixada a

només 40 auxiliars va ser perquè s'havia de pagar tot el que vostès varen deixar a deure dels auxiliars de conversa anteriors.

Per aquest motiu els centres públics han signat una carta de compromís i els centres concertats un conveni de col·laboració de conformitat amb el que disposa l'article 27 del Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de subvencions i l'article 10 de l'ordre de base, ja que aquests actuaran com a entitats col·laboradores. Així, els centres es responsabilitzen de tramitar el pagament mensual de 700 euros, però això ha passat des de fa molts d'anys, durant la darrera setmana del mes corresponent un cop comprovat que l'auxiliar ha complert adequadament la seva tasca de suport lingüístic, independentment de la data d'ingrés efectiu de les quanties previstes per part de l'administració.

Actualment des del Servei d'Ensenyament de Llengües Estrangeres i Programes Exteriors s'han tramitat les resolucions corresponents al pagament del primer trimestre escolar, octubre, novembre i desembre i se'n tramita la segona resolució. No obstant això, encara és vera que queda pendent la liquidació dels mesos de gener a maig de 2013 del curs escolar 2012-2013, per un total de 124.031 euros.

Per tant, el que el Grup Parlamentari Popular els proposa és: al punt 1, una esmena, "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a seguir complint el seu compromís amb els centres docents per a l'aplicació del Pla pilot plurilingüe". I al punt 3, sí que no el podem acceptar perquè, evidentment, això és legislació i hauríem de canviar la legislació estatal.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer vull agrair el vot favorable del Grup MÉS. I quant al Grup Popular dir que bé, m'he llegit la resolució, publicada dia 12 de desembre de 2013, la tenc aquí, ja la coneixia, i he quedat sense saber quants auxiliars de conversa tenim, si s'ha resolt ja aquesta resolució, si ja sabem quants n'hi ha perquè som ja en el segon trimestre del curs, vull dir, som a meitat de curs i encara no sabem quants d'auxiliars de conversa hi ha. M'ha dit que s'havia triplicat, açò significa 120? Perquè n'hi ha 40, triplicat, 4 per 3 són 120? 120. Bé, idè la resolució diu un màxim de 150 o sigui 160 ja ens passaríem, no, crec que no sabem encara per què no està la resolució aquesta resolta.

No acceptaré el primer punt, la transaccional, perquè precisament aquesta PNL diu que es compleixi el compromís, no que es continuï complint, és que no s'acomplien aquests compromisos.

El segon punt, bé, jo he retirat el 2 i el 4, i el punt 3 diu que no es pot acceptar perquè així és la legislació, bé, però jo no ho he llegit açò aumon, Sra. Aguiló, a la legislació de l'Estat això no surt aumon, o jo no ho he llegit, tal vegada no ho he sabut trobar tot també, però, no m'ha dit vostè d'on, article tal de tal resolució de tal ordre o de tal decret...

Havíem presentat aquesta proposició no de llei més que res perquè ja és cert que han passat mesos, però precisament l'havíem presentada perquè volia ser com un recordatori d'aquests centres que s'havien adherit al Pla pilot plurilingüe, perquè ho varen fer amb tota la bona fe del món i no han tingut més que problemes des de l'inici i ho varen fer pensant que seria una ajuda per als seus centres, no un problema afegit, que és el que després ha estat. I ara han quedat com a suspesos en el temps, com en un limbe perquè era un pla que era..., si se suposa que és un pla pilot se suposa que és perquè sigui avaluat i veure el pla real com ha de funcionar, què és el que ha funcionat i què és el que no, i no ha estat així, vull dir, no s'havia acabat ni un any quan ja surt el Decret de tractament integrat de llengües, sense avaluar el pla pilot. Açò, coincidirà amb mi que és molt rar, a més és un pla pilot que durava tres anys, vull dir que hi haurà tres anys de vigència del pla... del TIL quan acabi.

És a dir, s'ha implantat un TIL sense saber el pla pilot com funcionava i tot açò sense que s'hagi avaluat. Tot açò què és el que ens demostra? Ens demostra que, com deia la Sra. Santiago, tot des que governa el Partit Popular funciona d'aquesta manera, que no s'espera a veure com funcionen les coses, que s'improvisa, que és una demostració més del caos i de la improvisació de la qual es fa gala tota aquesta legislatura en matèria educativa i una demostració més que es volen implantar programes sense tenir en compte tampoc els recursos, que no s'apliquen els recursos com toca i quan toca, no només no s'estan aplicant més recursos si hi ha un programa nou, sinó que a l'inrevés, es detreuen recursos perquè ens trobam amb unes classes amb més alumnat, açò no és només una qüestió econòmica de doblers, sinó que es tenen més ràtios a les classes, unes ràtios més elevades, i hi tenen menys professorat, vull dir més dificultats encara per posar en marxa aquests programes.

En fi, jo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, ja no diré res més, lament molt..., no accept aquesta transacció, no sé el Partit Popular si aprova igual o no, aquests dos punts. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Per tant, quedarien dos punts, el punt 1 i el 3 per a aquesta proposició. No fa falta que es faci votació separada...

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

No, votam en contra de tots dos.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, idò faríem votació conjunta. Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 3737/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 8 vots en contra.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 3737/13.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS